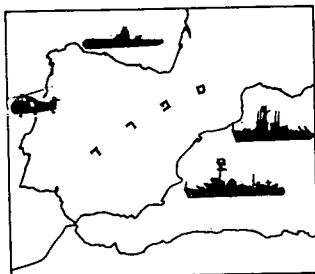

של המערכה לשלביה הוצגו בפני הקהל. לרגימנט הרגלים הצרפתי ה-19, המורכב כולו ברטונים (אנשי-ברטאן), היסטוריה עשירה ומגוונת ביותר; דגלו המפואר של הרגימנט בא ללמד על כך: מתחת לכתובת "כבוד ומולדת" רקומים שמות הקרבות המפורסמים בהם השתתף ותאריכיהם. ראשון הקרבות הרשומים על הדגל התחולל ב-1792, בתקופת המהפכה הגדולה, כשצבאה החדש של צרפת היה עדיין בחיתוליו. ב-1800 השתתף הרגימנט בקרב שנערך בהליופוליס שבמצרים, ולאחר-מכן, בפיקודו של נפוליאון, במערכת ואגראם, שבקרבת וינה. במלחמת קרים (1854-5) צר על סבסטופול, ובמלחמת העולם הראשונה השתתף בארבעה קרבות, שהחשוב מביניהם היה — הקרב על הנהר סום ב-1918, עם ראשית המפנה שהוביל לנצחון הסופי. ראשיתו של הרגימנט בשלהי המאה ה-19 (1597), וחמישה-עשר שמות החליף במשך מאות השנים של קיומו. מכאן גאותו של חבל ברטאן כיום על יחידה מהוללת זו, שדגלה הוצג בוועידה הכל-צרפתית של "אגוד קציני-מילואים", שנערכה השנה על אדמת ברטאן.

בספרד, כמו בארצות רבות אחרות, ה"קו הראשון" של הגנת החופים הוא הצי. במסגרת הכנייה-עשור לחדוש פני ציה, תקים ספרד משמרי-חופים חדיש ביותר, ובו 16 פריגטות קלות, 30 מסוקים (שיעסקו גם בלוחמה נגד-צוללות), 8 צוללות (מטיפוס צרפתי) ו-20 שולות-מוקשים (מדגם אמריקאי). בפרוץ מלחמה יתוספו להגנת החופים עוד 80 שולות-מוקשים (ספינות-דיג שיותקנו למטרה זו). אכן, חופי ספרד (בשני הימים) ארוכים, אך משמרי-חופים זה הוא רק תוספת זעירה לציה-מלחמה הגדול.

בתאילנד הוקמו לאחרונה שני אירגונים למלחמה נגד-גרילה: האחד — "פיקוד הבטיחון הלאומי", הכפוף למשרד ראש-הממשלה והפועל כגוף מתאם ואחראי לכל הפעולות נגד-גרילה; והשני — המכונה "יחידות ניידות לפיתוח" — הפועל בשטח. שניהם כאחד מורכבים מאזרחים ומאנשי צבא, הפועלים במשולב. סמכויותיו של "פיקוד הבטיחון הלאומי" נרחבות מאוד, והוא יכול להפעיל בגמישות כוחות ואמצעים.

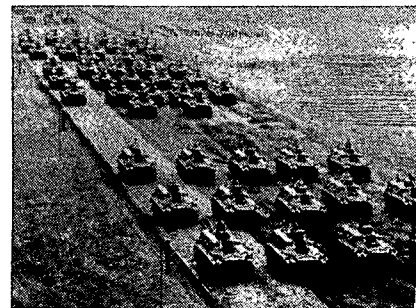
"היחידות הניידות לפיתוח" פועלות בי

צותים בני 16 איש, חלקם אנשי צבא וחלקם אזרחים — כל אחד מומחה ב"שטח שלו. פעולתם — בעיקר ב"שטח הכפרי: בבינו, ברפואה, בטיחון פול בילדי בית-ספר ובנוער בכלל. אירגונים אלה הוקמו בסיוע ובייעוץ אמריקאי.

בקץ האחרון מלאו 150 שנה למערכת וטרלו המפורסמת, בה הכריע צבאו הבריטי הולנדי של ולינגטון, בעזרת בליזר הפרוסי, את צבא נפוליאון. בהוגומון (מוצב-קדמי בריטי, מקום בו ניטשו הקרבות האכזריים ביותר) נתכנסו 1000 חיילים בריטיים מהיחידה שלהמו ב-1815, וכן יחידה הולנדית ויחידה גרמנית. בטקס מרשים, במגזאור סגרירי, קידשו את זכרם של 50,000 החיילים בני הלאומים השונים, חללי המערכה שהחזיר לה לאירופה את השלום לאחר 23 שנים של מלחמות. אף כי צרפת ובלגיה סירבו רשמית להשתתף בטקס (כנראה — משום השתתפות הגרמנים), הגיעו הבריטים, קודם כל, זר על מצבת-הזכרון הצרפתית, כמחזה כבוד ליריב בלתי-נכנע.

בלונדון נערכו חגיגות-זכרון רבות-ירושם, ובליל הקרב עצמו — סעודה לכל אנשי הרגימנטים שלקחו חלק בקרב (מדליה מיד-חדת הוענקה לכל אחד מהם). דיורמות

במרכז "סמליה-אתמול", העוזרים לצבא בריטניה לשמור על מסורתו, עומד בית המלוכה הבריטי. לא-מזמן ביקרה מלכת בריטניה, בלוית הנסיך פיליפ, במערכת גרמניה, וחזתה במצעד רב-ירושם של שריון "צבא-היריין-הבריטי": 300 כלירכב משוריינים, ביניהם טנקי "צנטוריון" ו"קונקורר", שרינויות "סלדין" ("צלאח-א-דין"), נגמ"שים מדגם "סרצן", טנקים הנדסים מנייח-גשרים וטנקי-חילוץ — על 1600 אנשי צותיהם (הברי-גדה המשוורית המוגברת ה-20). על מחזה מרהיב-עין זה העיב צל שיקולי כוח-אדם וכלכלה, המחייבים את בריטניה לבחור בין חיטול בסיסה הצבאיים בדרום-ערב לבין קצוץ ניכר באנשי "צבא-היריין". דבר נוסף: כל כליה-שריון שפורטו כאן שייכים ל"דור-האחרון". בעוצבה זו, המהווה את "החנית" של הכוחות הבריטיים, טרם נראים רכב-הקרבה-משורין של "המשפחה-החדשה" — טנקי "צ'יפטיין" והנגמ"שים מסוג "טרור-גאן". אכן, ארוכה הדרך מיצירת "אב-טיפוס" לניפוק הכלים ליחידות לוחמות.

ה"קטינא" והענק שבתצלום — שניהם צוערים טאנזאניים, מביה"ס לקצינים "מונס" (על-שם מערכת-הגבורה ב-1914) שבאולדר-שוט, ה"סרפנד" של בריטניה. משמאל — אחמד מזורה, בן ה-19, שגובהו 1.48 מ'; ומימין נדקירבה נאצר, בן 23, שגובהו למעלה מ-1.80 מ'. שניהם באו מדאר-אס-סלאם, בירת טנגניקה, וישמשו כמ"מים בצבא-ההגנה של טאנזאניה כשיחזרו למולדת.